

209 1. Beh. af Lovf. om midlert. Ufv. fra L. om Hærens Ordn. af 6. Juli 1867 § 90. 210

forslaget bør underkastes en nøiere Drøftelse i et Udvvalg og ikke passere ligefrem gennem Thinget.

Ansvar: Jeg maa i Modsætning til den ærede sidste Læser udtale, at jeg saa godt kan forstaa, at Krigsministeren ikke har kunnet fremkomme med et Forslag som det af det ærede Medlem antydede, thi et saadant Forslag vilde jo netop udgjøre en Del af Hærens Revision, og det vilde allerede af den Grund, at det var et principielt Forslag, nødvendig maatte møde Modstand ikke blot hos dem, der ere Modstandere i det Hele taget, men ogsaa hos dem, der ellers vilde støtte Forslaget. Det Forslag, Ministeren her har fremsat, er et extraordinært Forslag, sigtende til at raade Bod paa en i Tidens Løb indtraadt Mangel, og det har den Fordel, at det aldeles Intet afgjør for Fremtiden; det søger kun at raade Bod paa en i Dieblittet tilstedeværende Mangel. Naar det ærede Medlem skræms over for (Berg) mente, at der i dette Forslag laa en Antydning af, at den Tid, som var bestemt til Uddannelse i Officerskolens næstældste Klasse, kunde indskrænkes, saa maa den ærede Læser have overset, at den Tidindskrænkning, som her er tilstede, kun fremkommer derved, at man rent bortkaster den praktiske Ovelse, som man ellers sætter saa megen Pris paa at fhyde ind i den theoretiske — jeg hører ikke til dem, der dele denne Anskuelse, men den er ofte fremhævet fra andre Sider — og dels maa han have overset, at der jo er nogen theoretisk Uddannelse, som opsættes til et senere Dieblit. At give dette Forslag en omhyggelig Overveelse, er jo Noget, som vi i Grunden skulde ethvert Forslag, naar det ikke i sig selv er saa bestemt og tydeligt, at man ved første Dietast kan se, at derved Intet er at ændre, men jeg kan ikke Andet end alvorlig anbefale, at man gjør denne Overveelse saa kort som mulig. Ogsaa jeg maa mene, at det Middel, som det ærede Medlem for Veile Unts 2den Valgkreds (Berg) anbefalede, at benytte hjemsendte Sekondlieutenanter i Premierlieutenanters Nummer, er lidet ønskeligt, thi det er vel selvfølgelig ønskeligt, at Sekondlieutenanterne faae saa megen Tjeneste, at deres Uddannelse kan blive saa god som mulig; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at den Tjeneste, Premierlieutenanterne have i Fredstid, væsentlig er en anden end den, som Sekondlieutenanterne ere opdragne til at udrette. Premierlieutenanternes Tjeneste i Fredstid er for en meget væsentlig Del en Lærertjeneste, idet de skulde optræde som Lærere saavel for Sekondlieutenanter

som for de tilgaaende Underofficerer og for Mandskabet, men dertil behøves en anden Uddannelse end den, som den almindelige Sekondlieutenants Uddannelse er anlagt paa. Naar det desuden har viist sig, at der endog er Vanskelighed ved at besætte det Antal Sekondlieutenantsposter, som Hæren indeholder, saa kunde det jo ikke være saa vanskeligt at se, hvad Grunden dertil er. Det er nemlig klart, at naar en ung Mand, der har tjent sine 2 Aar som Sekondlieutenant og bliver hjemsendt med sine Orlovspenge, nu paany skulde ind at tjene som Sekondlieutenant, saa er den Løn, som derfor bydes ham, af en saadan Beskaffenhed, at det i Reglen kun er dem, der ikke have noget andet Udkomme, som kunne gaa ind derpaa, idet det ikke er noget lysteligt Forhold at skulle nøies med 30 Rd. om Maanedes for den, der skal leve blandt Officerer, som, om de end ikke ere meget høit lønede, dog have henvend 150 Rd. om Aaret mere end han, eller ogsaa er Grunden til, at de gaa ind og tage Tjeneste som Sekondlieutenanter, den, at de derved opnaa en Understøttelse til at kunne forberede deres videre Uddannelse til at besætte de faste Officerspladser. Jeg tror altsaa ikke, at man af Hensyn til det saaledes giene Vink skal udsætte at tage en Foranstaltning som den her foreslaede. Jeg kunde ogsaa være meget tilhøjellig til at anbefale det af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Tvermoes) fremsatte Ønske om at stille de to Afdelinger ved Siden af hinanden, dersom der ikke derfor var praktiske Vanskeligheder tilstede, som jeg imidlertid ikke i dette Dieblit nærmere kender. For min Betragtning stiller det sig som meget heldigt, naar de Officerer, man paa denne Maade uddanner, sik en aldeles ensartet Uddannelse. Der er altid noget betænkeligt i at give Officerer, som senere skulde træde Side om Side med hinanden, en forskjellig Uddannelse, idet der let kan gives Plads for Jorodom i Forholdet mellem dem. Hovedsagen for mig er, at den overordentlig beklagelige Mangel paa Officerer, som for Dieblittet er tilstede, og som, dersom vi skulde komme til et alvorligt Brug af Hæren, vilde være i allerhøjeste Grad betænkelig, saa hurtig som mulig kan blive afhjulpen.

Witther: De Udtalelser, der her ere fremkomne angaaende den mindre Brugbarhed, som Sekondlieutenanterne skulde have, forekomme mig at maatte have deres Rod i Forhold, som maaste netop ere dem, der bleve antydede af den ærede sidste Læser, da han talte om, at det ikke var